

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

ALLAH İÇİN OKU

*Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah
Eûzû billâhi mine's-şeytâni'r-racim. Bismillâbirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel ervelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayibina,
Şeyh Abdullah Dağstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.
Tarikatun es sobbe vel hayru fi cemiyya.*

Tarikatımız sohbetle kaimdir, hayır cemiyetlerdir. Allah bu cemiyetleri daim etsin inşallah. Şeyh Efendi'nin emri üzerine biz de bir iki kelam sohbet yapalım. Sabah vakti muhabbet olur. Allah, hayır konuşmaya muvaffak eylesin.

Yaratan Allah'tır. O'nun emirleri başımızın üstündedir. O'na tabi olmamız lazım. O'nun emirleri dışına çıkmamak lazım inşallah. Birinci emir de “Okuyun” emridir. Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) “İkra” yani “Oku” denildi. Peygamber Efendimiz (s.a.v) : “Ben okuma bilmem.” dedi. Oku, Allah öğretir. **Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) en büyük mucizesi zaten okumamış(ümmi) olmasıdır.** Okumuş olsa: “Okudu da bu kadar ilimleri öğrendi.” diyecekler. Yok, okumayla olmuyor. **Okuyunca, nefsin için okursan bir faydası olmaz. Allah için okuyacaksın, Allah için öğreneceksin, Allah için öğreteceksin. O vakit fayda olur.** Allah(c.c), bir anda kainatın ilmini Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) göğsüne, kalbine verdi. Kıyamet yakındır. Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) verilen ilim kıyamete kadar yeter. Bin sene daha, on bin sene daha olsa yeter. Tabi kıyamet Allah Azze ve Celle'nin de bildirdiği gibi:

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ

(Kamer Suresi 1) “İkterebetis sâatu” “Kıyamet yaklaştı.” diyor. Onun için Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) gösterdiği ilim eskimez, zamanı geçmez. Şimdi bazı akılsız insanlar, “Zamanı geçti, reform yapalım.” diyor. Reform dediği, yenileyelim diyor. Yenilemeye gerek yok. Allah'a şükür, olduğu haliyle herkese yetiyor. Allah'a itaat eden insanlar için bir problem yok. Ama nefisleri kabul etmeyenler için problem vardır.

Dinimiz kolaylık dinidir. Allah'a şükür dinimizde dört mezhep var. Dört mezhepten hangisine tabi olursan ol, onda bir problem yok. Ama problem yapmak isteyenler eskiden beri var, şimdi de var. Şimdi sahayı boş buldular, daha da fazla oldular. Eskiden, Osmanlı Devleti zamanında, bu insanlara hiç müsaade edilmezdi. Osmanlı Devleti yıkıldıktan sonra bu adamlar çıktı. Son zamanlarda da sayıları iyice arttı.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

Tenkrit etmeye başlamak şeytanın işidir. Yıkma, zarar vermeye; ufaktan, azar azar başlar. Bir kapıdan girer; en sonunda adamı dinsiz, imansız yapar. Bu mesele ile alakalı bir hikaye var. Dervişin biri camiye gitmiş. Camide hoca vaaz veriyormuş. Hoca demiş ki: “Bir verene, Allah on verir.” Yani sevap olarak on mislini verir. Derviş de dinleyince hocadan etkilenmiş. Camiden dışarı çıkınca bir fakir görmüş. Cebinde beş tane altın varmış, hepsini fakire vermiş. “Nasıl olsa bunun karşılığında elli tane alırım.” diye düşünmüş. Bütün gün dolaşmış dolaşmış, bir şey yok. Acıkmış, cebinde para da yok. Gezerken bir tane elma ağacı bulmuş. Bari ağaca çıkayım da elma toplayıp biraz karnımı doyurayım demiş. Ağacın üstüne çıkınca bakmış ki adamın biri elinde sıcak bir ekmekle geliyor. Adam oturmuş oraya, birinci lokmayı koparmış. “Bu sensin ya Ebu Bekir. Sen nasıl hilafeti alırsın?” deyip lokmayı ağzına atmış. Ondan sonra ikinci lokmada: “Bu sensin ey Ömer. Sen nasıl kayırmadın da sonra halife oldun?” demiş ve lokmayı ağzına atmış. Üçüncü lokmada da Hazreti Osman sen şöylesin sen böylesin derken Hazreti Ali'ye gelmiş. “Sen de nasıl müsaade ettin de bu kadar fitneler çıktı? Baştan tedbir almalıydın.” demiş ve o lokmayı da yemiş. En sonunda daha büyük bir lokma almış, atmış ağzına. “Bu da sensin ey Muhammed! Sen ne için halifeyi göstermedin?” diye lokmayı atmış ağzına. En sonunda en büyük lokma kalmış. “Ey Allah!” demiş. Yukarıdan derviş gürelemiş: “Hop! Benim daha alacağım elli altın var.” demiş. Adam bu sesi duyunca ödü patlamış, oracıkta ölmüş gitmiş. Bu da inmiş aşağıya. Bakmış, ceplerini karıştırmış. Elli altın bulmuş, almış gitmiş.

Bu ufak bir mesele, komik bir hikayedir. Ama tenkide böyle ufaktan başlarsın; İslamı ucundan, köşesinden tenkit edeyim derken imanın gider. **Şimdi okumuş cahil çok. Bahusus İslam ilimlerini biraz okuyan; şeyhi olmayan, mürşidi olmayan, felsefeci , münkir çok var.** Kafaları karıştıran çok insan var. Onlara da tabi olanlar çok var. **Bir sahabeyi tenkit etmekten başlıyor. En sonunda büsbütün dininden de oluyor insan.** Allah muhafaza. Bu eski bir hikaye ama güzel bir örnektir ki dikkat etmek lazım. Kendi üstüne vazife olmayan şeylere fazla girme. Allah etmesin dininden olursun, imanından olursun. Allah şeytanın şerrinden muhafaza etsin, böyle insanların şerrinden muhafaza etsin. Kendileri de helak olur, başkaları da helak olur. Allah doğru yoldan ayırmasın.

Ve Min Allahu Tevfik

El Fatıha

Şeyh Muhammed Mehmed Adil Hazretleri'nin (k.s.)

14 Mart 2015 Tarihli Sohbeti / Akbaba Dergahı Sabah Namazı